

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 82/09
Λουξεμβούργο, 1 Οκτωβρίου 2009

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-58/08
Vodafone κ.λπ. κατά
Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ POIARES MADURO ΦΡΟΝΕΙ ΌΤΙ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΑΓΩΓΗ ΕΊΝΑΙ ΈΓΚΥΡΟΣ

Η Κοινότητα είχε το δικαίωμα να επιβάλει όρια στις τιμές που χρεώνουν οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας για τις κλήσεις περιαγωγής προς το συμφέρον της εσωτερικής αγοράς

Ο κανονισμός για την περιαγωγή¹ καθόρισε ανώτατες τιμές που μπορούν να χρεωθούν από φορείς εκμετάλλευσης δικτύων κινητής τηλεφωνίας για κλήσεις που λαμβάνει και πραγματοποιεί ο χρήστης εκτός του δικτύου τους. Τα όρια αυτά έπρεπε να εφαρμοστούν για περίοδο τριών ετών.

Ο κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚ το οποίο παρέχει στην Κοινότητα τη δυνατότητα να θεσπίσει νομοθετικές διατάξεις για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών όπου υπάρχουν ή ενδέχεται να υπάρξουν διαφορές που θα εμποδίζαν τη δημιουργία ή τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Τέσσερις από τους μεγαλύτερους φορείς κινητής τηλεφωνίας της Ευρώπης, η Vodafone, η Telefónica O2, η T-Mobile και η Orange, αμφισβήτησαν το κύρος του κανονισμού για την περιαγωγή ενώπιον του High Court of England and Wales. Αυτό το δικαστήριο υπέβαλε ερώτημα προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το αν η Κοινότητα είχε την εξουσία να εκδώσει τον κανονισμό βάσει του άρθρου 95 ΕΚ και για το αν ο κοινοτικός νομοθέτης παραβίασε, κατά τον καθορισμό των ανώτατων τιμών, τις αρχές της επικουρικότητας και/ή της αναλογικότητας.

Πρώτον, ο γενικός εισαγγελέας Miguel Poiares Maduro **επιβεβαιώνει ότι, κατά την άποψή του, η Κοινότητα είχε το δικαίωμα να εκδώσει τον κανονισμό βάσει του άρθρου 95 ΕΚ**. Οι διαφορές στην τιμή μεταξύ των κλήσεων που πραγματοποιούνται εντός του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει ο χρήστης και των κλήσεων που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια περιαγωγής μπορούν εύλογα να θεωρηθούν ως αποτρεπτικές για τη χρήση διασυνοριακών υπηρεσιών, όπως η περιαγωγή. Η εν λόγω αποθάρρυνση της χρήσης των διασυνοριακών δραστηριοτήτων μπορεί εν δυνάμει να εμποδίσει τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς στην οποία εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων. Πράγματι, δεν υπάρχει σαφέστερη διασυνοριακή δραστηριότητα στον τομέα της κινητής τηλεφωνίας από την περιαγωγή. Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιβολή ανώτατων τιμών για τις υπηρεσίες περιαγωγής μπορεί νόμιμα να θεωρηθεί ότι εξυπηρετεί τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς με εξάλειψη των εμποδίων για τις διασυνοριακές οικονομικές δραστηριότητες.

Προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο κανονισμός συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας (ότι, δηλαδή, η Κοινότητα μπορεί να ενεργήσει μόνον αν ο ίδιος σκοπός δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη), ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει κατ' αρχάς ότι, όσον αφορά τις τιμές που χρεώνονται από τον ένα φορέα στον άλλο για τη χρήση του δικτύου τους (τιμές χονδρικής), είναι σαφές ότι η δράση σε κοινοτικό επίπεδο ήταν αναγκαία: οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές δεν έχουν ούτε την εξουσία να ρυθμίζουν τις τιμές που χρεώνουν τα ξένα δίκτυα στα δίκτυα των κρατών μελών τους, ούτε το κίνητρο για τη ρύθμιση των τιμών χονδρικής προς τα ξένα δίκτυα που χρεώνονται εντός του εδάφους τους.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 717/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2007, για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας εντός της Κοινότητας και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (ΕΕ L 171, σ. 32).

Όσον αφορά τις λιανικές τιμές που χρεώνει το εθνικό δίκτυο στον πελάτη περιαγωγής, το θέμα είναι λιγότερο σαφές. Μπορεί να υποστηριχθεί ότι μετά τον καθορισμό των τιμών χονδρικής, οι λιανικές τιμές θα μπορούσαν να ρυθμιστούν από τις εθνικές αρχές. Ωστόσο, ο γενικός εισαγγελέας Maduro φρονεί ότι θα ήταν χρήσιμο και πρόσφορο για την Κοινότητα να ρυθμίσει η ίδια τις τιμές λιανικής. Προβάλλει, δεδομένου ότι ο κανονισμός πρόκειται να λήξει μετά από τρία χρόνια και δεδομένου ότι η περιαγωγή έχει διακρατικό χαρακτήρα και αποτελεί θέμα ήσσονος σημασίας για τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, ότι η Κοινότητα είναι ίσως προθυμότερη και σε καλύτερη θέση για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Εάν το θέμα αφευθεί στις 27 εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορεί να καθυστερήσει πολύ η επιβολή αποτελεσματικού ελέγχου στις τιμές λιανικής.

Ως προς το αν ο καθορισμός ανώτατων ορίων για τις τιμές που χρεώνουν οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων ήταν ανάλογος, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι η Κοινότητα παρενέβη ως έσχατη λύση. Όλες οι προηγούμενες προσπάθειες της Επιτροπής για τη μείωση των τιμών περιαγωγής (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι έρευνες βάσει της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, οι πρωτοβουλίες για διαφάνεια, οι κανονιστικές δράσεις και η πολιτική πίεση) απέτυχαν. Παρατηρεί επίσης ότι η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι τιμές περιαγωγής ήταν πολύ διαφορετικές χωρίς αυτό να μπορεί να εξηγηθεί από το υποκείμενο κόστος, οι δε φορείς πραγματοποιούσαν κέρδη άνω του 200% για κλήσεις με περιαγωγή και άνω του 300% ή 400% για τις εισερχόμενες κλήσεις. Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις υπερβολικές επιβαρύνσεις και την ανάγκη για έγκαιρη δράση, η απόφαση για τη ρύθμιση των λιανικών τιμών υπήρξε μια λογική επιλογή για την Κοινότητα.

Επιπλέον, αναγνωρίζοντας ότι οι έλεγχοι των τιμών πρέπει πάντοτε να διεξάγονται με προσοχή λόγω των μεγάλων επιπτώσεων τους στην αγορά, ο γενικός εισαγγελέας κρίνει ότι η περιορισμένη διάρκεια των εν λόγω ανώτατων ορίων τιμών, η ύπαρξη ρήτρας λήξης ισχύος που απαιτεί την περιοδική επανεξέταση και το γεγονός ότι αποσκοπούν στη διόρθωση μιας αδυναμίας της αγοράς την οποία δεν ήταν σε θέση να επανορθώσουν οι κανόνες ανταγωνισμού καθιστά τα εν λόγω μέτρα περισσότερο αποδεκτά. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός δεν μπορεί να θεωρηθεί δυσανάλογος.

Ο γενικός εισαγγελέας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **ο καθορισμός των ανώτατων τιμών για κλήσεις περιαγωγής δεν παραβιάζει τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.**

Κατά συνέπεια, ο γενικός εισαγγελέας Maduro προτείνει στο Δικαστήριο να επιβεβαιώσει την εγκυρότητα του κανονισμού για την περιαγωγή.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ : Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου ή με το κύρος κοινοτικής πράξεως. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται του ίδιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία:: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)". ☎ (+32) 2 2964106